

Αριθμός Απόφασης

118/2017

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΦΕΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

Συγκροτήθηκε από την Δικαστή Κωνσταντίνα **Ταμβάκη**, Εφέτη και τη Γραμματέα Αικατερίνη Διακοκολιού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στη Ρόδο, την 11η Νοεμβρίου 2016, για να δικάσει την ακόλουθη υπόθεση μεταξύ:

Της Εκκαλούσας: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας που εδρεύει στην Αθήνα (Σταδίου 40) με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «**Alpha Bank**», νόμιμα εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε στο δικαστήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Γεωργίου Μαυρομμάτη.

Της Εφεσίβλητης: Εταιρείας περιορισμένης ευθύνης που εδρεύει στη Ρόδο με την επωνυμία «Σπανός Θωμάς Ε.Π.Ε.» (5^ο χλμ. Ρόδου-Λίνδου), νόμιμα εκπροσωπούμενης, η οποία παραστάθηκε στο δικαστήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Σεβαστιανού Κούρκουλου.

Η εφεσίβλητη άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου κατά της εκκαλούσας την από 18.9.2013 και με αριθ. εκθ. κατ. 228/19.9.2013 ανακοπή της για την ακύρωση της υπ' αριθμ. 874/2013 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου. Το Δικαστήριο εκείνο με την 109/2015 οριστική απόφασή του δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή και ακύρωσε την ανωτέρω διαταγή πληρωμής ως προς το σκέλος της που επιδικάζει «το νόμιμο τόκο υπερημερίας, αντιμωλία των διαδικών κατά την διαδικασία των πιστωτικών τίτλων. Κατά της αποφάσεως αυτής η καθ' ής η ανακοπή άσκησε στο Δικαστήριο που την εξέδωσε, απευθυνόμενη στο παρόν, την από

25.5.2015 και με αριθ. εκθ. κατ. 116/25.5.2015, έφεσή της αντίγραφο της οποίας κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθ. εκθ. κατ. 92/26.5.2015, για τη συζήτηση δε αυτής που γράφτηκε νόμιμα στο πινάκιο ορίσθηκε δικάσιμος η 15.1.2016 και μετ' αναβολή η αναφερόμενη στην αρχή της απόφασης αυτής.

Κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε νόμιμα με τη σειρά της από το σχετικό πινάκιο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους και αναφέρθηκαν στις γραπτές προτάσεις που κατέθεσαν.

Αφού άκουσε τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων,

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η από 25.5.2015 έφεση (αριθμ. εκθ. καταθέσεως 116/25.5.2015 και προσδιορισμού 92/26.5.2015) της καθ' ης η ανακοπή κατά της 109/2015 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την διαδικασία των άρθρων 591 § 1 περ. α και 643, 649, 650 ΚΠολΔ, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, αφού οι διάδικοι δεν επικαλούνται και δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης (άρθρα 495 §§ 1, 2, 498, 511, 513 § 1^β, 516 § 1, 517 και 518 § 2). Έχει δε κατατεθεί το επιβαλλόμενο παράβολο (άρθρο 495 § 4 ΚΠολΔ, που προστέθηκε με το άρθρο 12 § 2 του ν. 4055/12.3.2012). Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή η έφεση και να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία, ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 § 1 ΚΠολΔ).

Με την από 18.9.2013 ανακοπή (αριθμ. καταθ. δικογρ. 228/19.9.2013) η ανακόπτουσα εταιρία περιορισμένης ευθύνης, ήδη εφεσίβλητη, ζήτησε, για τους λόγους που αναφέρονται στην ανακοπή, να ακυρωθεί η 874/2013 διαταγή πληρωμής του δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, δυνάμει της οποίας η ανακόπτουσα υποχρεώθηκε να καταβάλει στην καθ' ης η ανακοπή τραπεζική εταιρία, ήδη εκκαλούσα, το ποσό των 86.188,75 ευρώ πλέον τόκων υπερημερίας. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την εκκαλουμένη 109/2015 απόφαση δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή και ακύρωσε την

προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής εν μέρει κατά τη διάταξη περί επιδίκασης τόκων υπερημερίας. Κατά της απόφασης αυτής, παραπονείται η καθ' ης η ανακοπή, με τους λόγους της έφεσης που ανάγονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων και ζητεί να εξαφανιστεί η απόφαση προκειμένου να απορριφθεί καθ' ολοκληρίαν η ανακοπή και να επικυρωθεί η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής.

Κατά τη διάταξη του άρθρου 630 ΚΠολΔ η διαταγή πληρωμής καταρτίζεται εγγράφως και μεταξύ άλλων ως αναγκαίο περιεχόμενο περιλαμβάνει το ποσό των χρημάτων ή χρεογράφων που πρέπει να καταβληθεί. Τούτο είναι αναγκαίο για την πλήρωση της προϋπόθεσης προς αναγκαστική εκτέλεση (άρθρο 916 ΚΠολΔ) καθόσον για να γίνει αυτή πρέπει να προκύπτει από τον εκτελεστό τίτλο το ποσό και ποιόν της παροχής. Προστίθενται δε, εφόσον υπάρχει αίτημα, και οι τόκοι, όχι με υπολογισμό του ποσού αυτών, αλλά με τη μνεία «νομιμοτόκως», προσδιορίζοντας το χρόνο έναρξης αυτών (Α. Βαθρακοκοίλη «ΚΠολΔ «Ερμηνευτική Νομολογιακή Ανάλυση» άρθρο 630 § 2, ΕΑ 1132/2008 Ελλ.Δ/νη 2008.1708, Εφ.Θεσ. 44/1998 ΔΕΕ 1998.725). Περαιτέρω με τη διάταξη του άρθρου μόνου § 1 της Πράξης Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος 2393/15.7.1996 (ΦΕΚ τ. Α 171/1996) ορίζεται ότι το επιτόκιο υπερημερίας, που εφαρμόζουν τα πιστωτικά ιδρύματα που λειτουργούν στην Ελλάδα επί οφειλών από δάνεια σε δραχμές ή σε συνάλλαγμα, που συνάπτονται ή ανανεώνονται από 1.8.1996 και εφεξής δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει στο προβλεπόμενο στην οικεία σύμβαση επιτόκιο ενήμερης οφειλής περισσότερο από δυο και μισή εκατοστιαίες μονάδες (2,5%) ετησίως.

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε για να χρησιμεύσουν για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων και λαμβάνοντας υπόψη τα διδάγματα της κοινής πείρας, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα: Η ανακόπτουσα εταιρία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΠΕ» συνήψε στις 11.4.2006 με την καθ' ης η ανακοπή τραπεζική εταιρία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ» σύμβαση πιστώσεως με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό για ποσό 30.000 ευρώ, που

αυξήθηκε σε 70.000 ευρώ με την από 8.5.2007 πρόσθετη πράξη. Με έτερη από 8.5.2007 πρόσθετη πράξη, με τον τίτλο «ALPHA Ανοικτό επιχειρηματικό» συμφωνήθηκε για τη χρήση της πίστωσης να καταβάλει η πιστούχος τόκο με κυμαινόμενο επιτόκιο (συμβατικό) ίσο με το εκάστοτε ελάχιστο δανειστικό (prime rate) επιτόκιο της Τράπεζας για κεφάλαιο κινήσεως, όπως αυτοκαθορίζεται με δημοσίευσή της στον πολιτικό ή οικονομικό τύπο, πλέον περιθωρίου δυο εκατοστιαίων μονάδων (2%) και της εισφοράς του ν. 128/75 (άρθρο 3.2 της από 8.5.2007 πράξης). Στις 8.5.2007 το συμβατικό επιτόκιο ανερχόταν στις 9,10% (= prime rate 7,50% + περιθώριο 1% + εισφορά ν. 128/75 από 0,60%). Ως προς το επιτόκιο υπερημερίας συμφωνήθηκε ότι ανέρχεται στο συμβατικό επιτόκιο, που ισχύει ακριβώς πριν την έναρξη της υπερημερίας, προσαυξημένο κατά 2,5 μονάδες (άρθρο 3.11). Η ανακόπτουσα έκανε χρήση της πίστωσης, χωρίς να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της και η καθ' ης έκλεισε το λογαριασμό και κατήγγειλε τη σύμβαση στις 10.6.2013, με οφειλόμενο ποσό 86.188,75 ευρώ. Με την από 29.7.2013 αίτηση προς το δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου η καθ' ης ζήτησε την έκδοση διαταγής πληρωμής επικαλούμενη, εκτός των λοιπών εγγράφων, την άνω σύμβαση πιστώσεως με τις άνω πρόσθετες πράξεις και τους όρους περί τοκοδοσίας και τόκου υπερημερίας, προσκομίζοντας αυτές και ζήτησε να εκδοθεί διαταγή πληρωμής που υποχρεώνει την ανακόπτουσα να της καταβάλει το ποσό των 86.188,75 ευρώ με το «νόμιμο τόκο υπερημερίας, όπως αυτός καθορίζεται δια της συμβάσεως και της 2393/15/30.7.1996 Π.Δ.Τ.Ε., από την 11.6.2013» και επιπλέον τόκων υπερημερίας επί των καθυστερούμενων τόκων. Η αίτηση έγινε δεκτή και εκδόθηκε η 874/2013 διαταγή πληρωμής του δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, την οποία προσέβαλε με την υπό κρίση ανακοπή η ανακόπτουσα. Η τελευταία, με τον πρώτο λόγο της ανακοπής κατά το τρίτο σκέλος αυτού, προέβαλε αοριστία της διαταγής πληρωμής ως προς τη διάταξη επιδίκασης τόκου υπερημερίας στο οφειλόμενο ποσό των 86.188,75 ευρώ, από 11.6.2013, καθώς δεν προσδιορίζεται το ύψος του επιτοκίου υπερημερίας, αλλά αναφέρεται «με το νόμιμο τόκο υπερημερίας όπως αυτός καθορίζεται δια της συμβάσεως και της 2393/15/30.7.1996 Π.Δ.Τ.Ε.

από την 11.6.2013». Πράγματι με την αναφορά αυτή υφίσταται αοριστία προκειμένου να υπολογιστούν οι τόκοι υπερημερίας, διότι δεν καθορίζεται συγκεκριμένα το ακριβές επιτόκιο υπερημερίας, που ίσχυε κατά το χρόνο της καταγγελίας. Μνεία αυτού δεν υπάρχει σε όλο το κείμενο της διαταγής πληρωμής. Κατά τους προαναφερόμενους όρους της σύμβασης πιστώσεως το επιτόκιο υπερημερίας υπολογίζεται στο ύψος του ισχύοντος συμβατικού επιτοκίου, ακριβώς πριν το χρόνο έναρξης της υπερημερίας, προσαυξημένου κατά 2,5%. Το δε συμβατικό (κυμαινόμενο) επιτόκιο ισούται με το εκάστοτε ελάχιστο δανειστικό (prime rate) επιτόκιο της Τράπεζας για κεφάλαιο κινήσεως, όπως αυτοκαθορίζεται με δημοσίευση στον πολιτικό ή οικονομικό τύπο, πλέον περιθωρίου 2% (το περιθώριο είχε υπολογιστεί σε 1% στις 8.5.2007) και της εισφοράς του ν. 128/75, όπως προαναφέρθηκε. Όμως στην προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής για το ύψος του τόκου υπερημερίας γίνεται αναφορά γενικά στον καθορισμό του «δια της συμβάσεως και της 2393/15/30.7.1996 Π.Δ.Τ.Ε.», χωρίς να καθορίζεται το ακριβές ύψος του συμβατικού επιτοκίου στο χρόνο έναρξης της υπερημερίας, ώστε να είναι δυνατό να υπολογιστεί το επιτόκιο υπερημερίας. Ακόμη και εάν θεωρηθεί ότι το ελάχιστο δανειστικό (prime rate) επιτόκιο της Τράπεζας για κεφάλαιο κινήσεως είναι γνωστό, καθώς καθορίζεται από την καθ' ης η ανακόπη τραπεζική εταιρία και δημοσιεύεται στον πολιτικό ή οικονομικό τύπο, δεν είναι γνωστό το εκάστοτε ακριβές ποσό περιθωρίου (μέχρι 2%) που προστίθεται σ' αυτό και συνακόλουθα το ισχύον κατά τη έναρξη της υπερημερίας συμβατικό επιτόκιο, καθώς και το επιτόκιο υπερημερίας, που συνίσταται στο συμβατικό επιτόκιο προσαυξημένο κατά 2,5%. Κατά συνέπειαν η διάταξη της διαταγής πληρωμής περί επιδίκασης νομίμου τόκου υπερημερίας, «όπως αυτός καθορίζεται δια της συμβάσεως και της 2393/15/30.7.1996 Π.Δ.Τ.Ε.» είναι αόριστη. Επειδή δε το έλασσον περιλαμβάνεται στο μείζον (ΑΠ 106/2014 ΤΝΠ Νόμος), το αίτημα για επιδίκαση «του νόμιμου τόκου» υπερημερίας περιλαμβάνεται στο ως άνω μείζον, πρέπει η σχετική διάταξη να ακυρωθεί εν μέρει, ως προς την επιδίκαση τόκου υπερημερίας, «όπως αυτός καθορίζεται δια της συμβάσεως και της 2393/15/30.7.1996 Π.Δ.Τ.Ε.», ώστε να διαταχθεί η ανακόπτουσα να

καταβάλει στην καθ' ης η ανακοπή το οφειλόμενο κεφάλαιο των 86.188,75 ευρώ με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από 11.6.2013, πλέον νομίμων τόκων υπερημερίας επί των καθυστερουμένων τόκων, ανατοκίζομένων ανά εξάμηνο, ήτοι την 30^η Ιουνίου και 31 Δεκεμβρίου εκάστους έτους κατά τη διάταξη του άρθρου 12 του ν. 2601/1998. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, που ακύρωσε την διαταγή πληρωμής καθ' όλη την διάταξη περί επιδίκασης τόκου υπερημερίας, εσφαλμένα εφάρμοσε το νόμο και εκτίμησε τις αποδείξεις και ο σχετικός λόγος της έφεσης πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος. Συνακόλουθα πρέπει να γίνει δεκτή η έφεση ως ουσιαστικά βάσιμη, αφού δε εξαφανιστεί η εκκαλουμένη, κρατηθεί η υπόθεση ως προς το λόγο αυτό και δικαστεί η ανακοπή κατά το ίδιο μέρος, να ακυρωθεί η διαταγή πληρωμής ως προς τη διάταξη περί καθορισμού του τόκου υπερημερίας, όπως προσδιορίζεται με τη φράση «δια της συμβάσεως και της 2393/15/30.7.1996 Π.Δ.Τ.Ε.», ώστε να υπολογίζεται η οφειλή με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από 11.6.2013, πλέον τόκων υπερημερίας επί των καθυστερουμένων τόκων, ανατοκίζομένων ανά εξάμηνο, ήτοι την 30^η Ιουνίου και 31 Δεκεμβρίου εκάστου έτους κατά τη διάταξη του άρθρου 12 του ν. 2601/1998. Επισημαίνεται ότι δεν διερευνώνται οι λοιποί λόγοι της ανακοπής, διότι απορρίφθηκαν με την εκκαλουμένη και δεν προσβάλλονται. Λόγω δε της εξαφάνισης της εκκαλουμένης απόφασης θα επαναυπολογιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδικών συμπεριλαμβάνοντας τα δικαστικά έξοδα ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. Ως εκ τούτου παρέλκει η εξέταση του δευτέρου λόγου της έφεσης με τον οποίο η εκκαλούσα παραπονείται για τη δικαστική δαπάνη που της επιβλήθηκε με την εκκαλουμένη απόφαση. Τα δικαστικά έξοδα της ανακόπτουσας, για αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας, βαρύνουν την καθ' ης η ανακοπή, αλλά θα επιβληθούν ανάλογα προς την έκταση της νίκης της ανακόπτουσας, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρα 183, 178 ΚΠολΔ). Τέλος λόγω της νίκης της εκκαλούσας πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή σ' αυτή του παραβόλου (άρθρο 495 § 4 ΚΠολΔ, που προστέθηκε με το άρθρο 12 § 2 του ν. 4055/2012), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδικών την από 25.5.2015 έφεση (αριθμ. εκθ. καταθέσεως 116/25.5.2015 και προσδιορισμού 92/26.5.2015) κατά της 109/2015 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου.

Δέχεται τυπικά και ουσιαστικά την έφεση.

Εξαφανίζει την 109/2015 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου.

Κρατεί την υπόθεση και δικάζει την από 18.9.2013 ανακοπή (αριθμ. καταθ. δικογρ. 229/19.9.2013) ως προς το λόγο περί επιδίκασης τόκου υπερημερίας.

Δέχεται αυτή.

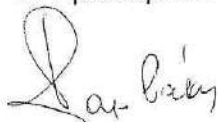
Ακυρώνει μερικά την 874/2013 διαταγή πληρωμής του δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ρόδου ως προς την επιδίκαση τόκου υπερημερίας «όπως αυτός καθορίζεται δια της συμβάσεως και της υπ' αριθμ. 2393/15/30.7.1996 Π.Δ.Τ.Ε» και επικυρώνει ως προς την επιδίκαση νομίμου τόκου υπερημερίας.

Επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα της ανακόπτουσας για αμφοτέρους τους βαθμούς δικαιοδοσίας σε βάρος της καθ' ης η ανακοπή, που ορίζει σε εξακόσια (600) ευρώ.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου (12835007/2015 διπλ. εισπρ. ΔΟΥ Ρόδου) στην εκκαλούσα.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στο ακροατήριό του στη Ρόδο την 15^η Μαΐου 2017, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, απόντων των διαδικών και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, με παρούσα τη γραμματέα.

Η Προεδρεύουσα

Κωνσταντίνα Ταμβάκη
Εφέτης Δωδεκανήσου

Η Γραμματέας

Αικατερίνη Διακοκολιού

